

Климентова Съѣтлина

Дето бѣха буйни ниви,
слънчогледътъ де цвѣтѣ,
вредъ работници грижливи
поздравиха есенята.

Тѣ събраха плодоветѣ
съ викове и съ весель смѣхъ,
вредъ сега очитѣ свѣтятъ,
радость се чете у тѣхъ.

Къмъ далечнитѣ простори
птиците летятъ на югъ,
скоро пакъ ще се отвори
и училището тукъ.

И децата ще запѣятъ
вредъ изъ родната страна,
а въ сърдцата имъ ще грѣе
Климентова свѣтлина.

Пакъ лжчи есенни бликатъ
и звѣнчето, чуй, звѣни,
вредъ въ Родината велика
за наука идватъ дни !

СИМЕОНЪ МАРИНОВЪ